

Protokoll hållet vid Sundsvalls
Skollärares förenings
sammanträde den 29 apr. 1887.

Ordföranden öppnat mötet, gaf
fråkan H. Andersson lektion i biblisk
historia: "Jesu uppståndelse".

Det föregående mötets protokoll upp-
lästes och godkändes.

Sitt undervisare vid septembermötet
utsågs fråkan A. Edvau.

Sam ingen af de närvarande
med anledning af den dåna lektionen
vill yttra sig om bibl. historis undervis-
ningen i småskolan, öfvergick man till
den af Hr. Stenlund inlemnade frågan:
"Huru bör afgangsexamen i folkskolan
anordnas?"

Vid det häröfver dåna samtalen som
inleddes af förslagsstämman, framhölls,
att afgangsexamen borde anställas i slutet
af läsåret, helst på annan dag än årsexamen;
att dervid äro mer de flesta af folkskolans
lämnar borde vidröras;
men och att något definitivt svar på frå-
gan ej kunde afgifvas, enär det tillhörode
skollärorets ordförande att derom förordna.

Derefter behandlades sista frågan:
"Äro s. k. skolloskolonier nyttiga och nöd-
vandiga för vår stad?"

Frågan inleddes af prof. Hr. Nyström,
som menade att det skulle vara till synner-
lig nytta icke blott för barn utan öfver-
för skolan, om man till förmån för svaga
och vanvårdade barn linge en skolloskolo-
ni till stånd. Det blefve för dem ett sanatori-
um icke blott i fysiskt utseende jemväl i psy-

distrikt afseende. Därför penslades talaren
huruvida icke vederbörlige lärare och lä-
rare i sina respektive klasser hade något
eller några sjuka barn som hängenom.
Kunde vinna hetsa och krafter. För detta ai-
vove det ju försent, ängöra något åt saken,
men för nästa sommar kunde det ju lata sig
göra, förvisso som han vore, att den nämnda
välgörsheten icke heller då skulle draga sig
tillbaka.

Hr. Olsson ville icke att någon skulle
undanskutas. Trodde icke att just så man-
ga, men dock några vore i behof af att vistas
vid en koloni. Anförde, huru välgörande detta
kolonier varit på andra orter såsom i Esfele,
Wadon, de också här, om ej så af nöden på-
kunnade, skulle medföra välsignelse. Det vore
till stor nytta icke allenast för sjuka barn,
utan och för barn som hafva pålaga hem,
att blifva för entis tagna ut sin sfer.

Hr. Westin menade på ej så få behofde kom-
ma ut och henta krafter. Som ex. anförde
han, att han hade 18 barn, han själv hade i klassen
åtminstone 25, vore sådana. Trodde på man-
redan den som kunde få en koloni till stöd.

Härefter yttrade sig några flere, och
man enades om, att det för inrevarande,
ai var försent, hvadan intet bestämt
beslut togs.

Stutligen hembar ordet på sina egna och
a styrelsens i sin helhet vägnar till församlingens
medlemmar sin tack för detta lösa,
härefter mötet avslutades.

J. J. Gustavsson
Församlingens sekreterare